

देवा आवहानाशु होमार्थान्को संसते वीतिहोत्रः सुदेवः कल्याणदेव इत्यधिदैवतम् ।
अथाध्यात्मं क आत्मानं पूरयति हविषा च घृतेन च सुचा यज्ञाता ऋतुभिर्ध्रुवेभि-
रिति । कस्मै देवा आवहानाशु होमार्थान्को संसते वीतिहोत्रः सुप्रज्ञः कल्याणप्रज्ञ
इत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ २७ ॥

त्वमङ्ग प्र शंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् ।

न त्वदन्यो मधवन्नस्ति मर्तितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥

त्वमङ्ग प्रशंसीर्देवः शविष्ठ मर्त्यं न त्वदन्यो ऽस्ति मधवन्पाता वा पालयिता वा
ज्ञेता वा सुखयिता वेन्द्र ब्रवीमि ते वच स्तुतियुक्तम् ॥ २८ ॥

हंसः शुचिषदसुरत्तरिक्षसद्गोता वेदिषदतिथिर्दुरोणसत् ।
नृषद्वरसदत्तसद्योमसदब्जा गोजा ऋतजा अद्रिजा ऋतम् ॥

हंस इति हंसाः सूर्यरश्मयः परमात्मा परं ज्योतिः पृथिवी व्याप्तेति व्याप्तं सर्वं व्याप्तं
वननकर्मणानभ्यासेनादित्यमण्डलेनेति त्ययतीति लोको त्ययतीति हंसयन्त्ययतीति हंसाः
परमहंसाः परमात्मा सूर्यरश्मिभिः प्रभूत गभीर वसतीति त्रिभिर्वसतीति वा रश्मि-
र्वसतीति वा वह्निर्वसतीति वा सुवर्णरिताः पूषा गर्भा रिभेति रिभन्ता वनकुटिलानि
कुटन्ता रिभन्तान्तरिक्षा चरत्यथान्तरिक्षा चरदिति दिवि भुवि गमनं वा सुभानुः
सुप्रभूतो होतादित्यस्य गता भवन्त्यतिथिर्दुरोणसत्सर्वे दुरोणसद् द्रुवं सर्वे रसा वि-
कर्षयति रश्मिर्विकर्षयति वह्निर्विकर्षयति वननं भवत्यश्वगोजा अद्रिगोजा धरित्रि-
गोजाः सर्वे गोजा ऋतजा बहुशब्दा भवन्ति निगमो निगमव्यति भवत्यृषे निर्वच-
नाय ॥ २९ ॥

द्वा सुपर्णा सयुजा सखाया समानं वृक्षं परि षस्वजाते ।

तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वत्त्यनश्नन्नन्यो अभि चाकशीति ॥

द्वौद्वौ प्रतिष्ठितौ सुकृतौ धर्मकर्तारौ दुष्कृतं पापं परिसारकमित्याचक्षते सुपर्णा सयुजा
सखायेत्यात्मानं दुरात्मानं परमात्मानं प्रत्युत्तिष्ठति शरीर एव तज्जायते वृक्षं रक्षशरीरं
वृक्षं पक्षौ प्रतिष्ठापयति तयोरन्यदुक्त्वान्नमनश्नन्नन्यां सन्नपतां सलोकतामश्नुते य एवं
वेदान्नमनश्नन्नन्यो ऽभिचाकशीतीत्यात्मगतिमाचष्टे ॥ ३० ॥